

Sesleniş - 3

Tadım-tuzum yok son günden bu yana
Hâlâ var mı bana yer hayalinde
Hüzün hükmediyor geçen zamana
Bineğin dizgini yazgı elinde

Her neler olduysa sır sende saklı
Dönülmez kararın belki de haklı
İhtimaller donuk bırakır aklı
Yerim mi kalmadı hasbihalinde?

Rastlama umudum tümünden azaldı
Her bir geçen yılda kaygım çoğaldı
Haber almak sahih rüyaya kaldı
Bir hüzün havası gönül telinde

Arzun mu kayboldu tekrar görmeye
İçimdeki senden izler sürmeye
Belli ki gönlün yok selam vermeye
Tavsamış dostluğun dem zevalinde

Sarsıntıdan gönül şehri yıkıntı
Göz önünde enkaz her gün sıkıntı
Türküye, şiire sığmaz yakıntı
Hayaller savrulur bahtın yelinde

Uzun yıllar geçti ne ses ne seda
Yoklara karıştın etmeden veda
Bu benden semaya salınan nida
Kalakaldım susuz pınar halinde

Anılar geçitte ömrün güzünde
Solgun tomurcuklar saklar özünde
Bir nebze teselli olur hüzünde
Her biri bir şey der kendi dilinde

Sevecen heyecan nereye gitti
Ne oldu ki şakrak ruhu kaybetti
Asude dem miydi yaşanıp bitti
Hayat gerçeğinin azgın selinde

İç girdaplarımda yitik ararım
Hatırda kalanı tekrar tararım
Sesi görüntüyü başa sararım
Tekdüze hayatın sığ minvalinde

Geçmişten sıyrılıp dönemem güne
Ne yapsam takılıp kalırım düne
Seyyal ruhlar bir gün döner özüne
İmir sadakatle durur kavlinde